

บทที่ 4

โลกตามพระวาทะ : พระคัมภีร์เดิม

วัตถุประสงค์

- จำแนกข้อความที่เป็นศูนย์กลางของพระวาทะของพระเจ้า
- สรุปรวมการมองโลกตามพระคัมภีร์ที่สะท้อนออกมาในธรรมเนียมปฏิบัติ ประวัติศาสตร์ คำประพันธ์ คำพยากรณ์ของพระคัมภีร์เดิม

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นถึงที่ดวงอาทิตย์ตก นามของเราก็กว้างใหญ่
ยังท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และเขาถวายเครื่องหอมและของถวาย
ที่บริสุทธิ์แด่นามของเราทุกที่ทุกแห่ง เพราะว่านามของเรานั้นใหญ่ยิ่ง
ท่ามกลางประชาชาติ” มาลาคีย์ 1:11

คำนำ

บทนี้และบทที่ 5 ยังคงดำเนินไปในการนำเสนอเรื่อง “การมองโลกตามพระคัมภีร์” โดยการศึกษาข้อความที่คัดเลือกมาจากพระวาทะของพระเจ้า

คุณได้เรียนรู้แล้วถึงวิธีที่พระเจ้าทรงสร้างโลก เรื่องการล่มลงในความบาปของมนุษยชาติ และวิธีที่โลกถูกแบ่งออกไปจนกลายเป็นชาติต่างๆ และภาษาต่างๆ

ในบทนี้ คุณจะได้รับความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่พระคัมภีร์เดิมเปิดเผยไว้เกี่ยวกับโลก บทต่อไปจะเน้นถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์ใหม่

ผู้เชื่อหลายคนไม่รู้ถึงแผนการนิรันดร์ของพระเจ้าสำหรับโลก พระเจ้าตรัสว่า

“ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้.....” โยเซยา 4:6

พระเจ้ามิได้กล่าวถึงความรู้ชนิดที่บุคคลได้รับจากการไปโรงเรียน พระองค์ตรัสถึงความรู้ฝ่ายวิญญาณซึ่งจะช่วยให้เราเข้าใจและมีส่วนร่วมในแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกนี้

หนังสือที่มีข้อความเดียว

พระคัมภีร์ไม่ใช้การรวบรวมความคิดต่างๆ ของมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้า แต่เป็นข้อความจากพระเจ้าเพื่อที่จะถ่ายทอดแผนการและเป้าหมายของพระองค์ต่อมนุษยชาติ

พระคัมภีร์รวมถึงพระสัญญามากมาย การพยากรณ์และข้อพระคัมภีร์ที่ปลอมโยนและการดลใจ แต่พระคัมภีร์ทั้งหมดจากการเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดนั้นมีข้อความที่เป็นศูนย์กลางเพียงประการเดียว นั่นคือ ข้อความที่เป็นแผนการและความหวังโยของพระเจ้าสำหรับความรอดของมนุษย์ที่มีบาป

เป้าหมายของพระเจ้าตั้งแต่เริ่มต้นก็คือ.....

“ประสงค์ว่าเมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์” เอเฟซัส 1:10

แผนการแห่งความรอดสำหรับมนุษย์ที่มีบาปได้ถูกทำให้บรรลุความสำเร็จแล้วโดยองค์พระเยซูคริสต์ นั่นคือเป้าหมายของพระเจ้าสำหรับชาติต่างๆ ของโลกตั้งแต่การเริ่มต้นแห่งยุค

พระคัมภีร์เดิม

พระคัมภีร์เดิมประกอบด้วยหนังสือ 39 เล่ม ซึ่งแบ่งแยกออกเป็น 4 หมวดใหญ่ ๆ ดังนี้

หมวดพระบัญญัติ	ปฐมกาล จนถึง เฉลยธรรมบัญญัติ
หมวดประวัติศาสตร์	โยชูวา จนถึง เอสเธอร์
หมวดคำประพันธ์	โยบ จนถึง บทเพลงซาโลมอน
หมวดคำพยากรณ์	อิสยาห์ จนถึง มาลาคี

ต่อไปนี้เป็น บทสรุปของสิ่งซึ่งทั้งสี่หมวดในพระคัมภีร์เดิมเปิดเผยเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกนี้

หนังสือหมวดธรรมบัญญัติ

ปฐมกาล จนถึง เฉลยธรรมบัญญัติ

เราเรียกหนังสือจากปฐมกาลถึงเฉลยธรรมบัญญัติว่าเป็นหนังสือหมวดธรรมบัญญัติ เพราะว่าเป็นหนังสือที่บันทึกคำบัญชาครั้งแรกของพระเจ้าที่ให้ไว้แก่มนุษย์และการตอบสนองของมนุษย์ที่มีต่อบัญญัติเหล่านี้

การเริ่มต้น

ปฐมกาล แปลว่า “การเริ่มต้น” หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ บันทึกการเริ่มต้นของโลก มนุษย์ ชาติต่างๆ ความบาปและแผนการของพระเจ้าเพื่อความรอด

ดังเช่นที่คุณได้เรียนรู้แล้วว่า มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าโดยมีความเหมือนพระเจ้าทั้งในด้านจิตวิญญาณและจริยธรรมและเมื่อคนเพิ่มพูนขึ้น คนใหม่แต่ละคนต้องมีส่วนในการทำแผนการของพระเจ้าให้สำเร็จ

แต่มนุษย์หล่นจากความเหมือนพระเจ้าทางจริยธรรมและฝ่ายวิญญาณเมื่อเขาทำบาป ดังเช่นที่คุณได้เรียนรู้แล้วว่า การเปิดเผยประการแรกของแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกถูกบันทึกไว้ในปฐมกาล 3:15

**“เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและ
พงศ์พันธุ์ของเธอด้วย พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแตก
และเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเธอฟกช้ำ” ปฐมกาล 3:15**

พระเจ้าประทานพระสัญญาข้อนี้ให้ไว้เป็นภาษาสัญลักษณ์ “พงศ์พันธุ์ของหญิง” คือ พระเยซู พระองค์จะเป็นผู้ทำให้หัวของเจ้าจู่ร้าย (ซาตาน) ซึ่งเป็นเหตุแห่งความบาปของมนุษย์ พระเยซูจะทำการนี้โดยการสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของมนุษย์ชาติ และทำให้มนุษย์กลับคืนดีกับพระเจ้า

หกประการที่ถูกเปิดเผยโดยข้อพระคัมภีร์นี้

1. พระเจ้าคือ แหล่งที่มาแห่งความรอด (“และเรา”)
2. ซาตานคือ ศัตรู (“ความเป็นศัตรู” ระหว่างพงศ์พันธุ์ของมนุษย์และซาตาน)
3. พระผู้ช่วยให้รอดจะมาพร้อมด้วยสัมพันธภาพที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับมนุษย์ พระองค์จะเป็นพระบุตรของพระเจ้าในรูปแบบของมนุษย์ (“พงศ์พันธุ์ของหญิง”)
4. พระผู้ช่วยให้รอดจะต้องทนทุกข์ (“นั่นจะเป็นการทำให้หัวของซาตานแตก”)
5. พระเจ้าจะจัดการเพื่อความฟายแพ้ของศัตรู (“เจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเธอฟกช้ำ”)
6. ความรอดจะเป็นของมนุษย์ชาติทั้งหลาย (“พงศ์พันธุ์ทั้งหลาย”) สืบต่อเรื่อยลงมาจนทุกชั่วชาติพันธุ์

การแพร่ขยายของบาปซึ่งเกิดขึ้นต่อจากการล้มลงในความบาปของมนุษย์ (ปฐมกาล 6) ได้กล่าวไว้ในบทก่อนหน้านี้แล้ว แม้ว่าความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงได้ปกคลุมทั่วพื้นโลกจนพระเจ้าต้องส่งน้ำท่วมโลกเพราะความบาปนี้ แต่พระองค์ก็ทรงจัดเตรียมแผนการพิเศษเพื่อความรอดไว้แล้ว (ปฐมกาล 8-9)

นาวาซึ่งโนอาห์และครอบครัวของเขาได้รับการช่วยให้รอดคือ รูปแบบหนึ่งหรือเป็นสัญลักษณ์ของความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์ พระเยซูคือ “นาวา” ฝ่ายวิญญาณซึ่งมนุษย์สามารถพบความปลอดภัยจากการพิพากษาของพระเจ้าสำหรับความบาป

เรื่องราวของโนอาห์และน้ำท่วมโลก (ปฐมกาล 6-9) ได้เปิดเผยว่า แม้ว่าพระเจ้าทรงเห็นว่ามนุษย์ทำบาปและต้องรับการพิพากษาลงโทษ แต่พระองค์ก็ยังทรงมองโลกด้วยความเมตตา พระองค์ยังทรงประทานหนทางที่จะรอดพ้นจากการถูกลงโทษเพราะบาป

ตลอดทั่วพระคัมภีร์เดิม แบบอย่างเช่นเดียวกันนี้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า มนุษย์ทำบาป และพระเจ้าสั่งการพิพากษาลงโทษมายังมนุษย์ แต่ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้มีหนทางแห่งความรอดไว้แล้ว

ชนชาติพิเศษ

คุณได้เรียนรู้ถึงวิธีการกบฏต่อพระเจ้าที่หอบาเบลซึ่งนำไปสู่การถูกแบ่งแยกออกเป็นภาษาต่างๆ และในที่สุดก็มีการก่อตั้งขึ้นเป็นชาติต่างๆ จากโลกที่ถูกแบ่งแยกออกเป็นหลายชนชาติ พระเจ้าทรงเลือกชนชาติหนึ่งคือ อิสราเอล เพื่อเป้าหมายอันพิเศษประการหนึ่ง

ชนชาติทั้งหมดได้เจริญเติบโตสืบเชื้อสายจากผู้ชายคนหนึ่งชื่อว่า อับราฮัม คุณสามารถอ่านเกี่ยวกับชนชาติต่างๆ พระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่อเขาและการที่เขาก่อทำพระสัญญาให้สำเร็จได้ในปฐมกาล 11:27-25:34

อับราฮัมถูกเลือกให้เป็น "บิดา" (ผู้นำ) ของอิสราเอล พระเจ้าทรงเลือกท่านตามพระประสงค์พิเศษ

“เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ เราจะอวยพรแก่เจ้า จะให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โตเลื่องลือไป แล้วเจ้าจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับพร

เราจะอำนวยการแก่คนที่อวยพรเจ้า เราจะสาปคนที่แช่งเจ้า บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะได้รับพรเพราะเจ้า” ปฐมกาล 12:2-3

ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า เหตุว่าเจ้าฟังเสียงของเรา” ปฐมกาล 22:18

(ดูปฐมกาล 26:4 และ 28:14)

จากอับราฮัมก็มาเป็นชนชาติอิสราเอล โดยทางอิสราเอลชนชาติต่างๆ ของโลกจะได้รับพรโดยการมารู้จักความจริงของพระเจ้า

“ครอบครัวต่างๆ” ของโลกก็จะได้รับพรด้วย คำว่า “ครอบครัวต่างๆ” หมายถึงเผ่าพันธุ์ต่างๆ มากมายและกลุ่มประชากรที่ประกอบกันเป็นชนชาติ

ชนชาติอิสราเอลมิได้ถูกเลือกเพื่อสิทธิพิเศษอันใด หรือเพราะว่าพวกเขาดีกว่าชนชาติอื่น พวกเขาถูกเลือกเพื่อเป้าหมายพิเศษประการหนึ่ง ชนชาตินั้นเป็นชนส่วนน้อยถูกเรียกเพื่อให้บริการใช้ชนส่วนใหญ่

พระเจ้าทรงเลือกอิสราเอลในฐานะเป็นชนชาติซึ่งพระองค์สามารถเปิดเผยพระองค์เองแก่ชาวโลกได้

อิสราเอลคือ ชนชาติซึ่งพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมา (มัทธิว 2:2 ยอห์น 4:22)

นี่คือ ชนชาติซึ่งระบุไว้ในพระวจนะของพระเจ้าที่บันทึกไว้เป็นตัวอักษรแก่โลกนี้ (สดุดี 147:19, โรม 3:1, 2, 9:4)

อิสราเอลต้องเป็นพยานของพระเจ้าแก่ชาติต่างๆ ด้วย

“ให้บรรดาประชาชาติประชุมพร้อมกัน และให้ชนชาติทั้งหลาย ชุมหมุมกัน ในท่ามกลางเขามีผู้แจ้งอย่างนี้ได้ และเล่าสิ่งล่วงแล้วให้เราฟัง ได้ ให้เขาทั้งหลายนำพยานของเขามาพิสูจน์ตัวเขาและให้เขาได้ยืนยันและ กล่าวว่าเป็นจริงแล้ว

พระเจ้าตรัสว่า **“เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา และเป็นผู้รับใช้ของเรา ซึ่งเราได้เลือกไว้แล้ว เพื่อเจ้าจะรู้จักและเชื่อถือเราและเข้าใจว่าเราเป็นผู้นั้นแหละ ก่อนหน้าเราไม่มีพระใดถูกปั้นขึ้นและภายหลังเราก็จะไม่มี**

เรา เราคือพระเจ้าและนอกจากเราไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เราแจ้งให้ทราบและช่วยให้รอด และเล่าให้ฟังและก็ไม่มีพระเจ้าอื่นในหมู่พวกเจ้าและเจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา” พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ” อีสยาห์ 43:9-12

พระเจ้าทรงสถาปนาอิสราเอลให้มีสัมพันธภาพที่มีชีวิตร่วมกับพระองค์ซึ่งรู้จักกันในฐานะที่เป็น “พันธสัญญา” พันธสัญญานี้คือ ข้อตกลงที่ว่าพระองค์คือ พระเจ้าของพวกเขาและพวกเขาคือประชากรของพระองค์

ในพระคัมภีร์เดิม พันธสัญญาของเจ้ามีกับอิสราเอล

“เราจะรับพวกเจ้าเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า พวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า” อพยพ 6:7

ในพระคัมภีร์ใหม่ พระเจ้าทรงตั้งพันธสัญญาใหม่กับผู้เชื่อที่แท้จริงทุกคน

“ถ้อยนี้คือพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา เมื่อท่านดื่มจาก ถ้วยนี้เวลาใด จงดื่มเป็นที่ระลึกถึงเรา” 1 โครินธ์ 11:25

ทายาทของอับราฮัม

คุณจะได้เรียนรู้ภายหลังถึงวิธีที่ผู้เชื่อในพระคัมภีร์ใหม่ถูกเรียกว่า “ทายาท” ของอับราฮัม ทายาทคือ บุคคลผู้รับมรดกสิ่งที่เป็นของอีกบุคคลหนึ่ง

เช่นเดียวกับอับราฮัม พระเจ้าทรงเรียกเราให้อวยพรแก่ชาวโลก แต่ประชาชาติต่างๆ และครอบครัวต่างๆ ของโลกจะได้รับพรก็เพราะว่าเราไปหาพวกเขาด้วยข่าวประเสริฐเท่านั้น

เมื่อพระเจ้าทรงเรียกอับราฮัม พระองค์ตรัสสั่งเขาให้ออกจากเมือง เออร์ และให้ไปยังดินแดนที่ “เราจะสำแดงแก่เจ้า” (กิจการ 7:2-3) อับราฮัมจึงพาครอบครัวออกจากเมืองเออร์ แต่เมื่อมาถึงเมืองฮารานเขาก็ตั้งรกรากอยู่ที่นั่น (ปฐมกาล 11:31)

ผู้เชื่อทุกคนถูกเรียกให้ออกจากดินแดนฝ่ายวิญญาณซึ่งเป็นสถานที่ขัดขวางเป้าหมายของพระเจ้า ผู้เชื่อบางคนอาจถูกเรียกให้ออกจากดินแดนฝ่ายธรรมชาติที่เป็นถิ่นกำเนิดของเขา เพื่อที่จะไปให้ถึงบรรดาประชาชาติ

ผู้เชื่อทุกคนจะมีบางครั้งที่พบกับ “เมืองฮาราน” ซึ่งเป็นรูปแบบของสถานที่ที่มีความสะดวกสบายหรือเชื่อฟังพระเจ้าและบุกเบิกไปข้างหน้า เพื่อมีส่วนร่วมในแผนการของพระองค์

อับราฮัมได้ออกจากเขตแดนของเมืองฮาราน เมื่อเขาข้ามเขตแดนนั้นมาแล้วเขาไม่เคยกลับไปดูอีกเลย

การพัฒนาเป็นชนชาติ

ตามเรื่องราวของอับราฮัมในหนังสือปฐมกาล ประวัติศาสตร์การเติบโตและการพัฒนาเป็นชนชาติของอิสราเอลถูกบันทึกไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติเล่มต่อๆ มา

พระเจ้าทรงใช้อิสราเอลเพื่อที่จะเปิดเผยแผนการของพระองค์สำหรับโลก

ปฐมกาล 50:20 ในอียิปต์ พระเจ้าทรงยกโยเซฟขึ้นเพื่อสงวนรักษาประชาชาติต่างๆ ไว้

อพยพ 8:22 พระเจ้าได้นำอิสราเอลออกจากอียิปต์เพื่อสำแดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของแผ่นดินโลก

อพยพ 9:29: โรคระบาดต่างๆ ในอียิปต์ถูกกำหนดไว้เพื่อที่จะสำแดงถึงฤทธานุภาพของพระเจ้า

อพยพ 33:16: การทรงสถิตอยู่ของพระเจ้ากับอิสราเอลนั้นแสดงให้เห็นถึงความเป็นอยู่จริงของพระองค์แก่บรรดาประชาชาติ

อพยพ 34:10: พระเจ้ายังทรงทำราชกิจในอิสราเอลต่อไป เพื่อว่าบรรดาประชาชาติที่พวกเขาไปอาศัยอยู่จะได้เห็นพระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เลวีนิติ 20:23: อิสราเอลต้องเป็นตัวอย่างแก่ชนชาติต่างๆ และไม่ประพฤติตามวิถีทางที่ชั่วร้ายของชนชาติทั้งหลาย

เลวีนิติ 19:24: อิสราเอลต้องแบ่งปันความรักของพระเจ้ากับชนชาติอื่นๆ ด้วย

กัณดารวิถี 14:21: แผนการของพระเจาก็คือให้โลกนี้เต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า

เฉลยธรรมบัญญัติ 4:27; 7:6; 14:2; 26:19: พระเจ้าทรงเลือกอิสราเอลให้เป็นพยานของพระองค์ แต่เพราะความบาป ต่อมาพวกเขาถึงถูกทำให้กระจัดกระจายไปและทนทุกข์ทรมานในมือของศัตรู

เฉลยธรรมบัญญัติ 18:9; 30:19: พระเจ้าทรงตั้งเตือนอิสราเอลมิให้ปฏิบัติตามวิถีทางของชนชาติอื่น และเรียกเขาให้เลือกเอาวิถีทางแห่งชีวิต

เฉลยธรรมบัญญัติ 28:9-10: พระประสงค์ของพระเจ้านั้นคือโดยผ่านทางอิสราเอลประชากรทั้งหลายของแผ่นดินจะรู้จักฤทธานุภาพของพระองค์

หนังสือหมวดประวัติศาสตร์

โยชูวาถึงเอสเธอร์

สำหรับโลกนี้นั้น อิสราเอลเป็นประชาชาติที่ไม่สำคัญ แต่การมองอิสราเอลจากพระคัมภีร์นั้นเป็นสิ่งที่แตกต่างมากทีเดียว เพราะเป็นชนชาติซึ่งพระเจ้าทรงทำราชกิจเพื่อเปิดเผยแผนการของพระองค์สำหรับโลก หนังสือหมวดประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์เดมิบันที่กประสงค์การต่าง ๆ ของอิสราเอลขณะที่พวกเขาได้รับใช้พระเจ้าเพื่อแผนการนี้

เมื่ออิสราเอลเชื่อฟังพระเจ้า เขาได้รับการปลดปล่อยจากเงื้อมมือของศัตรู สิ่งนี้เป็นไปเพื่อเป็นพยานยืนยันถึงฤทธานุภาพแห่งการช่วยกู้ของพระเจ้า (ดู สดุดี 66:1-7, อีสยาห์ 52:10)

ครั้งอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้า การพิพากษาลงโทษต่างๆ ที่พระองค์ส่งมาก็เป็นพยานยืนยันถึงความเป็นจริงของพระองค์ (สดุดี 145:17)

ไม่ว่าพระเจ้าทรงเกี่ยวข้องกับอิสราเอลด้วยความรักหรือด้วยการพิพากษาลงโทษ พระองค์ยังคงเปิดเผยพระองค์เองผ่านทางพวกเขาไปยังชนชาติต่างๆ ของโลกต่อไป

ต่อไปนี้เป็นหลักฐานบางประการจากหนังสือหมวดประวัติศาสตร์ซึ่งจะเพิ่มความเข้าใจของคุณเรื่องแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก

โยชูวา 2:11; 3:11: พระเจ้าคือจอมเจ้านายของสวรรค์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง

โยชูวา 4:23-24: พระเจ้ากระทำให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งไปเพื่อประชาชาติทั้งหลายทั่วพิภพจะได้รู้ถึงฝีพระหัตถ์ของพระเจ้า

โยชูวา 23:3,9,12,13: อีกครั้งหนึ่งที่พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้แยกตัวออกจากคนต่างชาติและปรนนิบัติพระองค์ในฐานะเป็นพยานของพระองค์ในท่ามกลางพวกเขา

ผู้วินิจฉัย 2:21-22: พระเจ้าทรงทดสอบอิสราเอลเพื่อจะดูว่าเขาจะปฏิบัติตามพระมรรคาที่พระองค์ทรงบัญชาไว้หรือไม่ หนังสือผู้วินิจฉัยบันทึกความผิดพลาดล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำเล่าของเขาที่จะเชื่อฟังพระองค์

รูธ 1:16: พระเจ้าของยิวได้กลายเป็นพระเจ้าของคนต่างชาติด้วย

1ซามูเอล 17:46: เมื่อดาวิดพบโกลิอัท เขาประกาศชัยชนะเพื่อว่าทั้งพิภพนี้จะทราบว่ามีพระเจ้าองค์หนึ่งในอิสราเอล

2 ซามูเอล 22:50-51: ดาวิดสรรเสริญยกย่องพระเจ้าเพื่อว่าบรรดาประชาชาติจะได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์

1 พงศกษัตริย์ 8:23,43: หลังจากอาณาจักรอิสราเอลได้สถาปนาขึ้นแล้ว กษัตริย์โซโลมอนได้ทูลขอว่า “เพื่อว่าชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์ และเกรงกลัวพระองค์ตั้งอิสราเอลประชากรของพระองค์ยำเกรง”

1 พงศกษัตริย์ 8:43,53,60: ขอพระคัมภีร์เหล่านี้สะท้อนถึงพระประสงค์อันต่อเนื่องของพระเจ้าที่ทรงปรารถนาให้ชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกมาสู่ความรู้เรื่องแผนการของพระองค์

2 พงศกษัตริย์ 19:15-19: หาทางให้รอดพ้นจากศัตรูเพื่อว่าบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จักพระเจ้าผู้เที่ยงแท้แต่เพียงพระองค์เดียว

1 พงศาวดาร 16:23-24,31: พระสิริของพระเจ้าจะเป็นที่ป่าวร้องทั่วไปในท่ามกลางบรรดาประชาชาติ

1 พงศาวดาร 16:35: หาทางให้รอดพ้นจากคนต่างชาติเพื่อว่าพระเจ้าจะได้รับการถวายพระเกียรติ

2 พงศาวดาร 6:32-33: ประชากรทั้งหมดของแผ่นดินโลกควรมีโอกาสที่จะรู้จักพระเจ้า

2 พงศาวดาร 6:14; 20:6; 32:13: พระเจ้าได้รับการยกย่องในฐานะที่เป็นพระเจ้าสูงสุดเที่ยงแท้แต่เพียงพระองค์เดียวของโลก

2 พงศาวดาร 16:9: พระเจ้ามองดูโลกด้วยมีพระประสงค์พิเศษในพระทัยของพระองค์

เอสรา 1:2; 5:11: กษัตริย์ไซรัสได้สร้างพระวิหารที่เยรูซาเล็มเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าต่อหน้าประชาชาติ

เนหะมีย์ 6:16: เป้าหมายของโครงการของเนหะมีย์ยิ่งใหญ่กว่าการสร้างกำแพง นั่นคือการแสดงให้เห็นถึงความเป็นจริงของอุทยานาภาพของพระเจ้าและความแน่นอนของแผนการของพระองค์

เนหะมีย์ 9:6-7: พระเจ้าได้รับการป่าวประกาศในฐานะที่ทรงเป็นจอมเจ้านายของบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นของแผ่นดินโลก

เอสเธอร์ 4:14: เอสเธอร์ได้รับการเชิดชูก็เพื่อเป้าหมายพิเศษในการสงวนชีวิตของชนชาติอิสราเอลซึ่งชาตานั้นได้วางแผนการที่จะทำลาย

หนังสือหมวดกวีนิพนธ์

โยบจนถึงบทเพลงซาโลมอน

หนังสือโยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์และบทเพลงของซาโลมอน เป็นที่รู้จักกันในฐานะหนังสือคำประพันธ์เพราะว่าล้วนถูกบันทึกในรูปแบบของคำประพันธ์ โลกคือเค้าโครงเรื่องสำคัญในหนังสือคำประพันธ์เหล่านี้

ในหนังสือสดุดีมีข้ออ้างอิงที่กล่าวถึงบรรดาประชาชาติและประชากรมากกว่า 200 ครั้ง

คำที่ใช้เช่น “ทั่วพื้นพิภพ” “ประชากรทั้งสิ้น” “ประชากรชาติต่างๆ ทั้งหมด” “มนุษย์ทั้งหลาย” “ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้” “ตลอดทั่วจนสุดปลายแผ่นดินโลก” “ประชากรทั่วทั้งพิภพ” “ดวงตาทั้งสิ้น” และ “ชาวต่างชาติ” มีการใช้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าในหนังสือเล่มนี้

สดุดีนำเสนอโลกในฐานะที่เป็นกรรมสิทธิ์ครอบครองของพระเจ้าพร้อมด้วยทุกสิ่งที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของพระองค์ (สดุดี 24:1) และยกย่องเทิดทูนพระองค์ไว้ในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าสูงสุดเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น (สดุดี 38:10, 97:9)

สดุดีเสนอพระองค์ว่าทรงเป็นผู้พิพากษาของโลก (สดุดี 149:7) ขณะเดียวกัน พระองค์ยังทรงเป็นผู้ประทานความรอดด้วยพระเมตตา (สดุดี 119:64)

สภาพที่เต็มไปด้วยความบาปของชนชาติต่างๆ ถูกบรรยายไว้ในสดุดี 2 ส่วนในสดุดี 67 ก็แสดงถึงความหวังแห่งความรอดซึ่งแผ่ขยายออกไปยังบรรดาประชาชาติ

ภาค “เพื่อการศึกษาต่อไป” ของบทนี้จัดให้มีรายชื่อหัวข้อความรู้เรื่องโลกตามที่มีระบุไว้ในสดุดีอย่างครบถ้วน

ต่อไปนี้เป็นข้อพระคัมภีร์สำคัญจากหนังสือกวีนิพนธ์อื่น ๆ

โยบ 1 และ 2: อธิบายถึงความขัดแย้งที่เป็นผลมาจากความโกรธขี้เคืองที่อยู่ในหัวใจ ความคิด และวิญญาณของมนุษย์

โยบ 9:24; 12:23; 38:1-41: แม้ว่าสภาพต่างๆ ของโลกจะส่งผลในทางชั่วร้าย พระเจ้าก็ยังมิได้สูญเสียการบังคับควบคุมจักรวาลของพระองค์

สุภาษิต 2:22; 10:30; 11:31: อธิบายสภาพเลวร้ายของโลกในปัจจุบัน

สุภาษิต 14:34: เปรียบเทียบชนชาติที่ชอบธรรมกับชนชาติที่ทำบาป

สุภาษิต 3:19; 8:23-31: ยกย่องพระเจ้าในฐานะที่เป็นองค์พระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

ปัญญาจารย์ 1:4; 3:11: ถวายเกียรติพระเจ้าในฐานะที่เป็นทั้งองค์พระผู้สร้างและเป็นพระเจ้าของโลก

ปัญญาจารย์ 7:20; 8:14; 10:7: เล็งถึงสภาพปัจจุบันของมนุษย์และโลก

ปัญญาจารย์ 12:7: เปิดเผยถึงสภาพนิรันดร์ของวิญญาณมนุษย์

ปัญญาจารย์ 3:14: เน้นหนักถึงความแน่นอนของแผนการของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างของแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกในลักษณะที่ถูกเปิดเผยไว้ในหนังสือเหล่านี้ จงดูที่ “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทนี้เพื่อทราบข้อพระคัมภีร์เพิ่มเติมเกี่ยวกับโลกในหนังสือประเภทคำประพันธ์

หนังสือหมวดคำพยากรณ์

อิสยาห์จนถึงมาลาคี

หนังสืออิสยาห์จนถึงมาลาคีถูกเรียกว่าเป็นหนังสือหมวดคำพยากรณ์เพราะบันทึกคำพยากรณ์ที่ให้ไว้โดยพระเจ้าผ่านบุคคลที่เป็นชาวอิสราเอลซึ่งพระองค์ทรงเจิมไว้

คำพยากรณ์เหล่านี้ได้อธิบายถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในอนาคต ซึ่งอยู่ในแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก ตลอดทั้งหนังสือต่างๆ เหล่านี้มีการเน้นที่แง่มุมต่างๆ ของงานของพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงกระทำทั่วโลกนี้ พระเยซูจะเสด็จมามิใช่เพื่อประชาชนชาวอิสราเอลเท่านั้น แต่เพื่อเผ่าพันธุ์มนุษย์ชาติทั้งหมด

ผู้รับใช้ข้ามวัฒนธรรม

มีผู้พยากรณ์สองคน คือ ดาเนียลกับโยนาห์ ซึ่งรับใช้ในเหตุการณ์ที่มีสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมต่างกัน

ดาเนียลเป็นพยานถึงพระเจ้าขณะที่กำลังรับใช้ในฐานะที่ปรึกษาาราชการ และเป็นข้าราชการในบาบิโลน พระเจ้าทรงช่วยกู้ดาเนียลจากความตายและเปิดเผยพระองค์เองในฐานะพระเจ้าแห่งพื้นพิภพ (ดาเนียล 6:27)

หนังสือดาเนียลบันทึกการเปิดเผยหลายอย่างจากพระเจ้า ซึ่งเกี่ยวกับอนาคตของโลก หนังสือนี้เกี่ยวข้องกับหนังสือวิวรณ์ในพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งเป็นรายละเอียดเพิ่มเติมของแผนการของพระเจ้าสำหรับประชาชาติ

เป้าหมายของแผนการของพระเจ้าถูกสรุปไว้ในข้อพระคัมภีร์นี้ในหนังสือดาเนียล

“ราชอาณาจักร ศักดิ์ศรีกับราชอาณาจักร เขานำมามอบไว้กับท่าน เพื่อบรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลายจะปรนนิบัติท่าน ราชอาณาจักรของท่านเป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ ซึ่งจะไม่สิ้นสุดไปและแผ่นดินของท่านเป็นแผ่นดินซึ่งจะไม่ถูกทำลายเลย” ดาเนียล 7:14

โยนาห์เป็นมิชชันนารีชาวยิวถูกเรียกให้ไปเทศนาไถ่ถอนคนต่างชาติที่ชั่วร้ายที่เมืองนีนะเวห์ เขาไปเมืองนั้นอย่างไม่เต็มใจและเทศนาอย่างเสียไม่ได้

หนังสือโยนาห์มีความสำคัญเพราะว่ามี การเปิดเผยเป้าหมายของพระเจ้าที่จะนำความรอดไปสู่บรรดาประชาชาติ มิใช่เพียงแต่อิสราเอลเท่านั้น

อิสราเอลเกลียดชังประชาชนชาวนีนะเวห์ แรกทีเดียวโยนาห์ก็ปฏิเสธที่จะไปเทศนาแก่พวกเขา แต่หลังจากที่พระเจ้าจัดการกับเขาในเวลาต่อมาเขาก็ยอมไปและเทศนาเพื่อการกลับใจ แม้ว่าเขามีได้เสนอแนะถึงวิธีที่จะกลับใจเลย พวกเขาต้องคาดคะเนเอาเองว่าจะทำอะไรดังเช่นที่สะท้อนให้เห็นในพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ (โยนาห์ 3:8-9)

แผนการชื่นชมยินดีที่พวกเขากลับใจ โยนาห์กลับบ่นว่าและโต้แย้งกับพระเจ้า (โยนาห์ 4:2) คำพูดสุดท้ายของโยนาห์ถูกบันทึกไว้ในข้อพระคัมภีร์ว่า

“ที่ข้าพระองค์โกรธถึงอยากตายนี้ดีแล้วพระเจ้าข้า” โยนาห์ 4:9

หนังสือโยนาห์ไม่มีบทสรุป คำถามสุดท้ายของโยนาห์ (โยนาห์ 4:9-11) ก็ไม่มีคำตอบ เรปปล่อยให้โยนาห์รอคอยพระเจ้าที่จะทรงจัดการตามวิธีคิดของพระองค์เถิด

พระเจ้ายังคงรอคอยกลุ่มคนผู้มีลักษณะคล้ายโยนาห์ พวกเขาอยู่ในบ้านที่สะดวกสบาย เช่นเดียวกับที่โยนาห์นั่งในที่นั่งภายใต้ร่มเงาแดด พวกเขาไม่เข้าใจและปฏิเสธที่จะร่วมในแผนการของพระเจ้าที่มีต่อโลกนี้

หนังสืออิสยาห์

อิสยาห์คือตัวอย่างที่ดีเยี่ยมของการเน้นย้ำแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกซึ่งถูกเปิดเผยไว้ในบรรดาหนังสือหมวดคำพยากรณ์

อิสยาห์ 17:12-13; 24:5-6; อธิบายถึงสภาพของโลกจำเพาะเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า

อิสยาห์ 40:12; 42:5; 44:24; 45:8,12,18; 48:13; ยกย่องพระเจ้าในฐานะพระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

อิสยาห์ 14:12: เปิดเผยถึงซาตานในฐานะที่เป็นศัตรูของบรรดาประชาชาติ

อิสยาห์ 37:20, 64:4: เน้นหนักถึงเป้าหมายและความยิ่งใหญ่ของแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก

อิสยาห์ 65:17; 66:22: เปิดเผยถึงแผนการในอนาคตของพระเจ้าสำหรับโลก

อิสยาห์ 40:15: ความคิดเห็นของพระเจ้าที่มีต่อบรรดาประชาชาติ

อิสยาห์ 45:22; 51:6: คำร้องเรียกให้บรรดาประชาชาติมองหาความรอดที่มาจากพระเจ้า

อิสยาห์ 43:8-12: อิสราเอลเป็นพยานของพระเจ้าท่ามกลางประชาชาติ

อิสยาห์ 52:13-15: ผู้รับใช้ที่เอ่ยถึงในบทนี้ก็คือ พระเยซู พระองค์ต้องรับทุกขัทรมาณเพื่อการไถ่ถอนบาปจากโลก บรรดาภักษัตริย์ของชาวต่างชาติหรือประชาชาติที่ไม่รู้จักพระเจ้าจะได้ยินถึงพระกิตติคุณนี้ด้วยความประหลาดใจ ความตายของพระคริสต์เป็นไปเพื่อประชากรทั้งหลายและบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นของโลก ชาวประเสริฐของพระเจ้าจะต้องถูกป่าวประกาศไปให้ทั่วเขตแดนทั้งปวงของโลก

อิสยาห์ 54:1-5: คำว่า “พงศ์พันธุ์” ในที่นี้หมายถึงพงศ์พันธุ์ทางฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลซึ่งก็รวมทั้งผู้เชื่อที่เป็นคนต่างชาติซึ่งมาถึงความรู้เรื่องการช่วยกู้ของพระเยซู คำอธิษฐานวิงวอนว่า “ขอทรงขยายการครอบครองของพระองค์” หมายถึงการแผ่ขยายเพื่อรับคนต่างชาติเป็นบุตรของพระเจ้า

อิสยาห์ 42:1-10: พระเจ้าทรงจัดการกับชนชาติต่างๆ ด้วยพระกรุณา พระองค์จะไม่ยกเลิกไม่ว่าจะต้องใช้ความพยายามมากเท่าใดหรือต้องใช้เวลานานสักเพียงใดก่อนพวกเขาจะตอบสนอง “แผ่นดินชายทะเล” มากมายที่อิสยาห์กล่าวถึงองค์พระผู้ช่วยไถ่รอด ซึ่งโดยทางพระองค์นั้นการทรงไถ่ที่มีต่อบรรดาประชาชาติจะมีผลให้ชนชาติทั้งหลายผูกพันเข้าเป็นพวกเดียวกัน

อิสยาห์ 49:6-12: การกลับคืนดีกับพระเจ้าของอิสราเอลเป็นสิ่งเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเพื่อโลกนี้ เป้าหมายของพระองค์ก็คือให้ทั่วพิภพมารู้จักและนมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณและความจริง

อิสยาห์ 56:7: พระวิหารของพระเจ้าจะต้องเป็นพระวิหารแห่งการอธิษฐานเพื่อประชาชาติ

อิสยาห์ 59:16 - 60:5: บทนี้เปิดเผยว่า ถึงแม้ว่าความมืดฝ่ายวิญญาณจะครอบงำโลกไว้เนื่องด้วยความบาป แต่พระเยซูจะลุกขึ้นด้วยแสงสว่างและการรักษาโลก แสงอันศักดิ์สิทธิ์นี้

จะส่องสะท้อนจนทะลุไปทั่วโลก ชาวต่างชาติจะมาสู่แสงสว่างนี้จากส่วนที่อยู่ไกลที่สุดของแผ่นดินโลก

อิสยาห์ 2:4,19,21; 5:26; 11:4; 13:11,13; 24:1,19,21; 25:7; 26:21; 34:2; 64:2: ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกล่วงหน้าถึงการพิพากษาลงโทษของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติทั้งหลาย

อิสยาห์ 2:2; 6:3; 11:9; 52:10; 55:5; 60:2; 61:11; 66:1,18: ทั้งหมดนี้กล่าวถึงเวลาซึ่งโลกจะเต็มไปด้วยความรู้ของพระเจ้า

ต่อไปนี้เป็นข้อความสำคัญจากหนังสือเล่มอื่น ๆ ของหมวดผู้พยากรณ์

เยเรมีย์ 1:5: เยเรมีย์ถูกเรียกให้เป็นผู้พยากรณ์แก่บรรดาประชาชาติ

เยเรมีย์ 9:24: พระเจ้าทรงแสดงความรักเมตตา การพิพากษาและความชอบธรรมต่อชาวโลก

เยเรมีย์ 23:5: จะมีการทำนายเรื่องการพิพากษาและความยุติธรรมจะมีขึ้นบนพื้นโลกโดยพระเยซู

เยเรมีย์ 18:7-10: จัดหาทางเลือกที่ชัดเจนไว้สำหรับชนชาติทั้งหลาย

เยเรมีย์ 27:5; 32:17; 51:15: ยกย่องพระเจ้าในฐานะพระผู้สร้างโลก

เยเรมีย์ 31:7: พระเจ้าจะต้องถูกประกาศและเป็นที่สรรเสริญยกย่องท่ามกลางบรรดาประชาชาติ

เยเรมีย์ 4:2; 33:9: ชนชาติทั้งหลายจะให้พรกันในพระนามของพระเจ้า

เยเรมีย์ 5:9; 6:19; 7:28; 9:9; 10:10,11,25; 12:17; 23:5; 25:14,31; 51:25: ข้อเหล่านี้ล้วนกล่าวถึงการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติที่ชั่วร้ายของโลก

เยเรมีย์ 16:19-21: พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับบรรดาประชาชาติที่จะได้รับความรอดโดยทางอิสราเอล

เยเรมีย์ 33:9: ประชาชาติทั่วโลกจะได้ฟังเรื่องราวของพระเจ้า

บทเพลงคร่ำครวญ 3:37-39: พระเจ้าจะลงโทษมนุษย์สำหรับความบาป

บทเพลงคร่ำครวญ 4:20: แม้ว่าเราอาศัยอยู่ท่ามกลางชาวต่างชาติ แต่เราก็อยู่ภายใต้ร่มพระคุณของพระเจ้า

เอเสเคียล 20:41; 36:23; 38:23; 39:7,21: ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดนี้สะท้อนถึงพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะทำให้พระนามของพระองค์เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายท่ามกลางบรรดาประชาชาติของโลกนี้

โฮเซยา 1:10; 2:23: ในสถานที่ซึ่งพระเจ้ายังไม่เป็นที่รู้จัก พระองค์จะได้รับการเปิดเผยให้รู้จัก

โยเอล 1:15: โยเอลตักเตือนถึง “วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า” ซึ่งคือเวลาแห่งการพิพากษาบรรดาประชาชาติ พระเจ้าทรงเรียกให้มีการกลับใจทั่วจักรวาล

โยเอล 2:28-32; 3:9-12: แม้ว่าชนชาติทั้งหลายจะพบกับประสบการณ์การพิพากษาของพระเจ้า แต่พวกเขาก็จะได้พบกับประสบการณ์อันเป็นของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสันติสุขซึ่งจะตามหลังการพิพากษา

โยเอล 3:14: พรรณนาถึงมวลชนของโลกที่ยังไม่มาถึงความรอดของพระเจ้า

อาโมส 4:13: อาโมสร่วมมือกับผู้พยากรณ์คนอื่นในการประกาศถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ทั่วพื้นพิภพ

อาโมส 9:11-12: พระเจ้าจะยกประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเราเรียกกันด้วยนามของพระองค์

โอบาดีห์ 1:1: พระเจ้าจะส่งทูตของพระองค์ไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ

โอบาดีห์ 1:15: วันแห่งการพิพากษาจะมาถึงชาวต่างชาติ

มีคาห์ 4:1-3; 5:15; 7:16: พระเจ้าจะพิพากษาบรรดาประชาชาติ

นาฮูม 1:5: ท่วมพื้นพิภพจะอยู่ภายใต้การบังคับควบคุมของพระเจ้า

ฮาบาคูก 15; 3:12: พระเจ้าจะทรงประกอบราชกิจยิ่งใหญ่ที่เป็นความอัศจรรย์เพื่อที่จะสำแดงพระองค์เองแก่คนต่างชาติ

ฮาบาคูก 2:4: คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ

ฮาบาคูก 2:14; 3:3: ทำนายถึงวันที่โลกจะเต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า

เศฟันยาห์ 3:6,8: พระเจ้าจะพิพากษาชนชาติที่ชั่วร้ายในโลก

อัครกัณฑ์ 2:7,21,22: พระเจ้าจะเขย่าบรรดาประชาชาติเพื่อตั้งเขาให้มาหาพระองค์

เศคาริยาห์ 12:1: พระเจ้าเป็นที่รู้จักกันในฐานะพระผู้ทรงบังนิจิตวิญญาณให้มีอยู่ในมนุษย์

เศคาริยาห์ 4:10: พระเนตรของพระเจ้าทรงมองอยู่ทั่วพิภพ

เศคาริยาห์ 12:10; 13:1,6,7: ทำนายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเพื่อความบาป

เศคาริยาห์ 14:8-9: พระเจ้าจะกลายเป็นจอมกษัตริย์เหนือบรรดาประชาชาติทั่วโลก

มาลาคีย์ 1:11: พระนามของพระเจ้าจะเป็นที่ยกย่องท่ามกลางบรรดาประชาชาติ

จากข้อความตัวอย่างเหล่านี้คุณสามารถเห็นได้ว่ามันเป็นไปได้ที่จะวิเคราะห์คำสอนของผู้เผยพระวจนะทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกด้วยเนื้อที่ซึ่งจำกัดของบทเรียนนี้

ในภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทนี้ เราได้จัดหาข้ออ้างอิงเกี่ยวกับโลกจากผู้พยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม เพื่อเป็นแนวทางให้คุณศึกษาเรื่องนี้ต่อไป

หัวเลี้ยวหัวต่อสู่ยุคพระคัมภีร์ใหม่

พระคัมภีร์เดิมจบลงด้วยหนังสือมาลาคีย์ พระคัมภีร์ใหม่เริ่มต้นด้วยหนังสือมัทธิว ในบทเรียนต่อไป คุณจะเริ่มศึกษาการมองโลกตามแบบอย่างพระคัมภีร์ดังเช่นที่ได้สะท้อนภาพไว้ในพระคัมภีร์ใหม่

ในพระคัมภีร์เดิม แผนการของพระเจ้าคือพระองค์ต้องการที่จะใช้ชนชาติอิสราเอลเพื่อตั้งดูตชนชาติทั้งหลายให้มาหาพระองค์ โดยการดำรงชีวิตอยู่จำเพาะพระพักตร์ของพระเจ้า และยำเกรงพระองค์ พวกเขาต้องตั้งดูตชนชาติต่างๆ เข้ามาคล้ายกับเป็นแม่เหล็กใหญ่ที่ดูดเข้าหากรุงเยรูซาเล็มและมาหาพระเจ้า

ในพระคัมภีร์ใหม่ หลังจากที่ยิวอิสราเอลปฏิเสธพระเยซูแล้ว ก็มีชนกลุ่มใหม่ถูกยกขึ้น ชนกลุ่มนั้นเป็นที่รู้จักกันในฐานะเป็นคริสตจักรซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง บัดนี้ พระเจ้าก็ทรงทำราชกิจเพื่อสำแดงพระองค์เองแก่ชาวโลกโดยทางคริสตจักร

แต่วิธีการนั้นแตกต่างออกไป ในพระคัมภีร์เดิมชนชาติต่างๆ ต้องเข้ามาสู่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อเรียนรู้ถึงพระเจ้า แต่ในพระคัมภีร์ใหม่ คริสตจักรถูกส่งออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มเพื่อไปยังประชาชาติทั้งหลาย

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 4

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. อะไรคือข้อความที่เป็นศูนย์กลางของพระวจนะของพระเจ้า

3. จงสรุปการมองโลกตามพระคัมภีร์ที่สะท้อนออกมาในหนังสือหมวดธรรมบัญญัติของพระคัมภีร์เดิม

4. จงสรุปการมองโลกตามพระคัมภีร์ที่สะท้อนออกมาในหนังสือหมวดประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์เดิม

5. จงสรุปการมองโลกตามพระคัมภีร์ที่สะท้อนออกมาในหนังสือหมวดกวีนิพนธ์ของพระคัมภีร์

6. จงสรุปการมองโลกตามพระคัมภีร์ที่สะท้อนออกมาในหนังสือหมวดผู้พยากรณ์ของพระคัมภีร์เดิม

คำตอบบททดสอบ บทที่ 4

1. “ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นถึงที่ดวงอาทิตย์ตก นามของเราก็ใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และเขาถวายเครื่องหอมและของถวายที่บริสุทธิ์แด่นามของเราทุกที่ทุกแห่ง เพราะว่านามของเรานั้นใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชาติ” มาลาคี 1:11

2. ข้อความที่เป็นศูนย์กลางคือ ความหวังใยและแผนการของพระเจ้าเพื่อความรอดของมนุษย์ที่บาป
3. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับบทเรียนในหน้า 27-31
4. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับบทเรียนในหน้า 31-32
5. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับบทเรียนในหน้า 32-33
6. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับบทเรียนในหน้า 33-37

เพื่อศึกษาต่อไป

จงใช้รายชื่อข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เพื่อศึกษาเรื่องการมองโลกตามพระคัมภีร์ในพระคัมภีร์เดิมต่อไป

รายชื่อรวมถึงข้ออ้างอิงถึงโลก ชาวต่างชาติ ชนชาติต่างๆ และคนต่างชาติ (ซึ่งหมายถึง

ถึงชนชาติทั้งหลายมากกว่าอิสราเอล)

ปฐมกาล: 6:5-7,11-13,17; 8:17,22; 9:1-2,11-17; 10:32; 11:1,8,9; 12:2,3; 13:16; 14:19,22; 17:4-6,16,20; 18:18; 21:13,18; 22:18; 26:4; 28:14; 46:3

อพยพ: 8:22; 9:14,16,29; 19:5,6; 32:10; 33:16; 34:10

เลวีนิติ: 20:23

กัณฑ์การวิถิ: 14:21

เฉลยธรรมบัญญัติ: 3:24; 4:27,39; 7:6; 9:4; 10:14; 14:2; 15:6; 18:9; 26:19; 28:1,10; 30:19

โยชูวา: 2:11; 3:11; 4:24; 23:3,9,12,23

ผู้วินิจฉัย: 2:21-23

1 ซามูเอล: 8:5

2 ซามูเอล: 7:23; 22:50

1 พงศ์กษัตริย์: 8:23,43,53,60; 11:2

2 พงศ์กษัตริย์: 5:15; 17:11,15; 19:15,19

1 พงศาวดาร: 16:14,23,24,30,31,35; 17:21; 29:11

2 พงศาวดาร: 6:14,33; 16:9; 20:6; 32:13

เนหะมีย์: 1:8; 5:9; 6:16; 9:6

โยบ: 9:24; 12:23; 19:25; 37:6,12; 38:4

สดุดี: 2:1,2,8; 8:1,9; 9:5,8,15,17,19,20; 10:16,18; 18:7,43,49; 19:4; 22:27-29; 24:1; 25:13; 33:5,8,10,12,14; 34:16; 37:9,11,22; 44:2,11,14; 46:2,6,8-10; 47:2,3,7-9; 48:2,10; 49:1; 50:1,4,12; 57:5,9,11; 58:11; 59:5,8,13; 65:5,9; 66:4,7; 67:2,4,6,7; 68:8,32; 69:34; 72:8,11,17,19; 73:12,25; 74:12,17,20; 75:3,8; 76:8,9,12; 77:18; 78:55,69; 79:6,10; 80:8; 82:8; 83:4,18; 86:9; 89:11; 90:2; 93:1; 94:10; 95:4; 96:1; 99:1; 102:15,19,25; 104:5,9,13,14,24,30,32,35; 105:7; 106:27,34,35,41,47; 108:3,5; 110:6; 111:6; 112:2; 113:4; 114:7; 115:2,15,16; 117:1; 119:64,90,119;

121:2; 124:8; 126:2; 134:3; 135:6,7,10,15; 136:6; 138:4; 146:6; 147:8,15;
148:11,13; 149:7

สุภาษิต: 2:22; 3:19; 8:23,26,29,31; 10:30; 11:31; 14:34

ปัญญาจารย์: 1:4; 3:11; 5:2,9; 7:20; 8:14,16; 10:7; 11:2; 12:7

อิสยาห์: 2:2,4,19,21; 5:26; 6:3; 11:4,9,12; 12:5; 13:11,13; 14:12,26; 17:12,13; 23:9;
24:1,4-6,19-21; 25:7,8; 26:2,9,21; 34:2; 37:16,20; 40:12,15,17,21,28; 41:9;
42:4,5,10; 44:24; 45:8,12,18,22; 48:13; 49:6; 51:6,13,16; 52:10; 54:5; 55:5,9;
60:2; 61:11; 64:2,4; 65:1,17; 66:1,18,22

เยเรมีย์: 1:5; 4:2; 5:9; 6:19; 7:28; 9:9,24; 10:2,10-12,25; 12:17; 16:19; 18:7-9; 22:29;
23:5,24; 25:14,15,17,31,32; 27:5; 29:14; 31:7,10; 32:17; 33:9; 36:2; 46:28;
49:14; 51:15,20,25

บทเพลงคร่ำครวญ: 4:20

เอเสเคียล: 5:5-8; 16:14; 20:41; 36:24; 38:23; 39:7,21; 43:2

ดาเนียล: 4:35; 6:27

โฮเซยา: 2:23; 6:3; 9:17

โยเอล: 2:17,19,30; 3:2,11,12

อาโมส: 4:13; 9:8,9,12

โอบาดีห์: 1:1,15

มีคาห์: 1:2,3; 4:2,3,7; 5:4,15; 6:2; 7:16

นาฮูม: 1:5

ฮับบากุก: 1:5; 2:14,20; 3:3,6,12

เศฟันยาห์: 2:3,11; 3:6,8,20

ฮักกัย: 2:7,14,21,22

เศคาริยาห์: 1:10,11,15; 2:8,11; 4:10; 12:1,3,9; 14:2,3,9,16

มาลาจี: 1:11